

ЛЮБОВТА Е ПАСПОРТЪТ!

Ние живеем, понеже има някои, които ни обичат. Като говориш добре за хората, половината от това, което говориш, ще остане за теб. И като говориш лошо за хората, половината от това лошо пак ще остане за теб. Ти казваш: "Нямам ли право да говоря?" Имаш право да говориш, ако можеш да носиш. Всичко можеш да направиш, ако Господ е с теб. Но ако Господ не е с теб, много малко можеш да направиш. Всички хора не можем да

обичаме еднакво, защото всички хора не са еднакво разкрити пред нас. Една разкрита картина можеш да я обичаш, но една неразкрита картина не можеш да я обичаш. Ти не можеш да не обичаш един човек, чието Божествено естество е разкрито пред теб. Аз говоря за душата. Някой вижда в човек нещо, което друг не вижда. Само когато обичаш дълго време един човек, ти можеш да очакваш, че той ще разцъфти и ще даде плод. Някога с години трябва да

обичаш човека, за да намериш някакъв малък резултат, един плод. Ние не възприемаме Любовта! Вие най-първо не сте научили да възприемате Любовта. Когато възприемеш Любовта, тогава ще познаеш и своята любов! Нали най-първо вдишваш въздуха и после издишваш? Ще бъде една много голяма изненада за вас, когато един ден видите, че всяка душа има много по-голяма цена, отколкото вие сте предполагали. Някои казват: "Прекалена любов." Аз още не съм виждал прекалена любов. Един княз се влюбил в една мома и тръгнали двамата на гърба с по един кош, пълен с хляб, да го раздават на бедните и да им говорят. Понеже един друг се обичат, имат за идеал да помагат и на другите. Сега светът се нуждае от работници! А пък ние схващаме любовта в това да имаме хубави апартаменти и пр.

Защо да не можете да видите красотата на Господа, Който се крие в хората? Всички хора живеят във вас. Повдигнете образите на хората, които живеят във вас. Ако ти повдигнеш вътре в себе си хорските акции, то и хората вън ще се повдигнат. Когато обикнете някого, много хора ще дойдат да ви говорят лошо за него. Ще казват: "Че не знаеш ли, какви недостатъци има той?" Няма да ви обяснявам законите на духовния свят. Понеже сте влезли в Закона на Любовта, ще дойдат противоречията. Любовта винаги ражда противоречия. Те се раждат, понеже не използваме благо, което тя внася. Бог изисква от нас да бъдем много разумни работници. И Той никога не мисли лошо за нас. Единственото Същество, Коего никога не е помислило лошо за нас, е Господ! Бог като види, че имаш неестествена, неразбрана

любов, Той ти отнема това, което обичаш. Най-хубавият хляб се прави от Любов! Най-хубавият въздух се прави от Любов! Най-хубавата мисъл се прави и тя от Любовта! Сега аз ви вдигам завесата, за да видите Любовта! Христос казва: "Всички, които са били преди Мене, са били крадци и разбойници, понеже дойдоха да вземат, да завлекат по нещо." А пък Той казва: "Аз дойдох не да взема, а да дам." Та по-истинската Любов е тази, която дава. Материалната любов е с прегръщания, с целувки. Реалната е само със съприкосновение. А идеалната любов е само отдалеч, през въздуха. Когато говоря за Любовта, разбирам онова, което расте и дава нежност. Всеки човек, когото аз обичам, е радостен. И всеки човек, когото вие обичате, и той е радостен.

Ако някой човек е учен, той е учен, защото е обичал Господа! Ако е останал невежа, той не е обичал Господа. Ние сега трябва да поправим погрешките. Вие сте излезли от Рая. За да се върнете в Рая какво трябва? БЕЗ ЛЮБОВ В РАЯ НЯМА ВРЪЩАНЕ! БЕЗ ЛЮБОВ НИКОИ НЕ МОЖЕ ДА СЕ ВЪРНЕ В РАЯ! ЛЮБОВТА Е ПАСПОРТЪТ! Ще си помагате в прокарването на Божествената идея. Ще помагате да се реализира Божественото щастие в човешките души. Когато царува Любовта, старите не искат почитание, но им дават почитание; младият не иска почитание, но му дават почитание. Сега всички искат да ги обичат и не ги обичат. А пък ще дойде времето, когато без да очакваш, ще те обичат. Това, което не очакваш, то ще дойде изневиделица. **Разговор с Учителя, записан от брат Боян Боев на 9 януари 1938 г., Изгрев.**

Из поредицата Учениците...

Паша Тодорова и Божиято Слово

Соня МИТЕВА

Когато един велик Учител слиза на Земята, с него идват да работят и учат души, които от векове го познават и следват – това са учениците. Мигът, в който ученикът среща във физическия свят своя Учител и го разпознава, е изключителен, преобразяващ, епохален за неговата душа. Такъв е той и за ученичката Паша Тодорова.

СРЕЩАТА

Това се случва през 1915 г., когато първият стенограф на беседите, професорът по стенография Тодор Гълъбов, трябва да замине за чужбина и изразява безпокойството си от това, че няма кой да го замести. Учителя спокойно му от-

говаря: "Той ще дойде." И наистина, наскоро след това при Учителя отива Паша Тодорова. Тя е на 28 години – интелигентна, образована, вече автор на учебник по химия, учителка в софийска гимназия. Паша веднага разпознава своя Учител и от този момент животът ѝ се преобразява. Словото става за нея смисъл и съдба. Ето как тя описва срещата си с Учителя: "Стигнахме на ул. "Опълченска" 66, където живееше г-н Дънов... Поздравих и усетих, че сърцето ми така силно и радостно заигра сякаш срещаш обичен човек, когото дълго не си виждал... От него лъхаше някаква неземна чистота. Ето това търсех толкова години навред." След тази среща Па-

ша Тодорова си казва: "Подготовка е нужна", и започва да чете беседите на Учителя, препрочита ги, търси друга духовна литература, става вегетарианка изведнъж, без никакво външно влияние. След беседа на 16 април 1916 г. Тодор Гълъбов вижда сред слушателите своята ученичка Паша Тодорова и след като се съветва с Учителя, я поканва да стенографира беседите. От този момент Паша вече знае своята задача в живота – да запечата в книжнина и така да съхрани за вековете безценния Божествен дар, който така леко, щедро и свободно се лее – Словото на Учителя Бейнса Дуно. Това е задача за ученик и Учителя непременно ѝ помага добре да я изпълни.

УЧЕНИКЪТ ПАША ТОДОРОВА

"Божественото Слово е нектар, който се налива в предварително и специално подготвени форми – съсъди, но така внимателно, че капка да не се разлее" – пише в своите спомени Паша Тодорова. И тя усеща как някаква невидима ръка фино, пластично, нежно извайва в нея форма, в която да се влее Божественото Слово. Когато споделя с Учителя своите преживявания и вътрешни образи, Той ѝ казва: "Когато възвишените същества работят, те не искат да ги виждат и разбират други." И тя мълчи, изпълнена с доверие и благодарност, следи това, което се случва в душата ѝ, защото вече е направила своя избор

– да бъде съсъд на Божественото Слово. Този избор е напълно съзнателен и свободен. На него тя оста-

ите ученици. Той избира Паша да работи заедно с Него, подготвя я като ѝ дава задачи и методи за са-

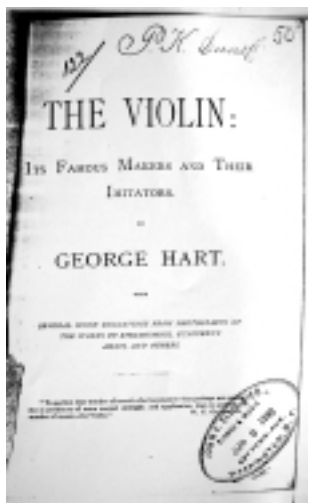
Учителя със стенографките: Паша Тодорова - седнала вдясно; Савка Керемидчиева - права вляво; Елена Андреева - седнала вляво по средата

ва вярна до края на дните си. Учителя призовава сво-

мовъзпитание и духовно развитие. **продължава на стр. 2**

АРХИВ

От личната библиотека на Учителя

Людмила ДИМИТРОВА, Величка ДРАГАНОВА

През м. април 2005 г., Общото Събрание на Братството, състояло се в София, ни възложи да подготвим списък на книгите намиращи се на съхранение в дома на брат Сава Стоянов в гр. София. В нашите среди се счита, че това са книги от личната библиотека на Учителя. Книгите се намират в отделна голяма стая на мансардния етаж на къщата в два шкафа на Учи-

теля. В същата стая се съхраняват още: картини от Братския Салон на Изгрева, дрехи на Учителя и други мебели от Неговата стая – скрин, бюро, гардероб и две въртящи се етажерки за книги. Всичко това е било пренесено тук около 1980 г. от дома на близките на бр. Борис Шаров. Брат Сава е поел ангажиранта да ги пази и той наистина с любов ги съхранява до днес. Още при първоначалния преглед установихме **продължава на стр. 2**

Какво се разбира днес под понятията „оригинално“ и „неоригинално“ Слово

В наше време се явяват разногласия, свързани с автентичността на отпечатаните беседи и лекции от Учителя. Нека непредубедено и истинно, без лични пристрастия да видим фактите. Първо, дори при добре дешифрирана, но нередктирана стенограма може да се замъгли и промени смисъла на казаното. Как? Писмената реч служи със система от знаци, за да изрази оно-

ва, което при говорната реч се предава чрез интонацията, паузите, динамиката. Ако този, който подготвя за печат беседите, прояви дори най-малко пренебрежение към писмените книжовни норми, резултатът ще бъде неточен и неясен смисъл на текста. Второ, при стенографиране се правят различно съкращения (с началото, с края, със средата на думата), пропускат се ня-

кои гласни, окончания, не се поставят препинателни знаци, за да означат паузите и интонацията при говорене. Освен това всеки стенограф в процеса на работа си изгражда своя система на съкращения, които за него са ясни, но не и за другите. По тази причина стенографките на Учителя задължително са си служили и с трите стенограми при дешифриране на записаното. **продължава на стр. 2**

Паша Тодорова и Божието Слово

от стр. 1

Тя се учи как да трансформира негативните мисли, чувства, състояния и все по-ясно да различава в себе си гласа на Учителя. Той ѝ поставя задачи, чрез които вътрешната ѝ връзка с Него да стане напълно съзнателна. Такъв характер има една от интересните духовни опитности на Паша Тодорова: "Беше през март 1923 г. В 24 часа се събудих и чух в себе си, че трябва да стана и изляза навън. Почувствах пълно доверие към тихия глас, който ме водеше. Спокойно минах покрай нощния патрул, тръгнах през борвата гора към Изгрева. В 3 ч. стигнах на поляната, където сутрин играехме упражненията на Словото. Когато се събудих, аз бях в съботния ден." Опитвах се да си спомня нещо, но напразно. Дори от беседата, държана тогава, нищо не помнех. Отново чух: "Започни с наряда." Без да мисля много, започнах. Всичко се лееше, сякаш го четях от книга. Така изпълних молитвите и неочаквано за мен навлязох в Словото на Учителя. То се лееше свободно, леко, без никакво затруднение. Чувствах се вдъхновена, радостна, пълна с благодарност. Направих шестте упражнения. Наоколо беше пълна тишина. Като че не бях на земята – толкова лека, щастлива и будна се усещах." (Спомени на Паша Тодорова, непубликувани)

Паша се учи и от при-

мера на Учителя. Попива в себе си живите образи на Неговите добродетели, грижливо ги отглежда в душата си. Особено я впечатлява духовната Му сила и устойчивост при всички трудности, предизвикателства и нападки. Учителя ѝ дава възможност да види това и във вътрешни мистични опитности, които по-късно тя описва в своите спомени. От всичко това Паша придобива онзи вътрешен устой и сила, с които да издържа на трудностите и изпитанията в своя живот и да изпълни своята задача, без да се оплаква, без да роптае. Дори когато очите я болят, когато постепенно губи зрението си, тя продължава да работи за съхраняване на Словото. Когато се съмняват в нея, когато я обвиняват и хулят, тя остава тиха, спокойна, дори весела и оптимистична.

Елена Андреева си спомня: "Паша беше много умна и духовита жена. Беше принципна. Тя спазваше правилото: "Никого не критикувай!" Ученикът не критикува. Той работи и служи на Цялото. Той знае езика на своя Учител. Споменът за Него не го напуска никога. (сл. "Сила и живот" бр. 1-2, 1995 г.)

Това ли е тайната на силния и светъл характер на ученичката Паша Тодорова, на необикновената ѝ упоритост и работливост? А каква ли е тайната на нейната жертва и нашето проглеждане чрез Словото? Колко ли прекрасни са нейните зрящи духовни очи след тази смирена и

тиха саможертва?

СЪСЪДЪТ НА

БОЖИЕТО СЛОВО

От 1915 г. до 1920 г. Паша Тодорова сама стенографира и дешифрира беседите. След това към

нея се присъединяват стенографките Савка Керемидчиева и Елена Андреева. През 1928 г. трите заживяват заедно на "Изгрева" в полукръгла дървена постройка, наречена от Паша "Парахода", приличаща според нея на кораб, плаващ в небето.

Учителя често идва при тях. Те му четат последната дешифрирана беседа, разговарят по проблема, свързани с издаването, по въпроси, които ги вълнуват. Той им дава насоки и задачи, свързани с тяхното духовно развитие, внасяйки духовна чистота,

светлина и хармония в техния дом.

Животът в Парахода е интензивен, кипи усилено работата. Паша, Елена и Савка активно участват в братския живот, стенографират всяка лекция и беседа, изпълняват задачи-

работата. При редактирането тя правеше промени, водена от наставленията на Учителя. Освен това Паша дълги години беше слушала Словото. Тя го разбираше. Пък и винаги е имала възможност да пита Учителя за всяка неяснота... Ние бяхме неговите работници и Той ни помагаше добре да вършим работата си.

ЗАЩО СЕ Е НАЛАГАЛО

СЛОВОТО ДА БЪДЕ

РЕДАКТИРАНО

Първо, такава е била Волята на Учителя. В противен случай беседите щяха да излизат нередатирани.

Второ, Учителя държи всичко да бъде изрядно и точно, да има единство между форма, съдържание и смисъл. Формата на говорната реч не може да бъде форма и на писмената. Това са различни процеси. Устната реч улавя течещия в момента поток на съзнанието, като си служи с интонация, динамика и мимика. Обратно – писмената реч цели да архивира този поток и различава предимно на строежа (синтаксиса) на изречението, пунктуационните знаци и стилистиката.

Трето, свещените библейски текстове са претърпели много промени – преводи, редакции, но не са загубили нито смисъла, нито силата, нито мажорността на Божественото Слово. Учителя ги използва, за да създаде "Завета на цветните лъчи", при което напълно се

съобразява с новобългарския език и с книжовните норми на най-новия за онова време Дриновско-Иванчевски правопис.

Четвърто, превръщането на говорната реч в писмена съвсем не е лесна задача и може да бъде изпълнена само от човек, който вниква в смисъла на казаното, отлично владее езиковите книжовни норми, има усет към езика. По отношение на Словото на Учителя, това може да направи само човек, който духовно се е спял с това Слово.

Пето, Учителя е дал възможности и на други ученици да опитат да превърнат говорното слово в писмено. В своите спомени Борис Николов разказва, че веднъж Учителя дава на него, Георги Радев и Методи Константинов дешифрирана стенограма, като им поръчва да я редактират и подготвят за печат. Три дена след това, като преглежда написаното от тях, Той им казва: "Нищо не сте направили." На родната сестра на Паша – Ана Тодорова, учителка по български език и литература, също е била поставена такава задача. Но тя се отказва, обяснявайки, че се страхува да "променя" Словото.

Останала е Паша Тодорова, въпреки страха, въпреки трудностите, въпреки болките в очите, въпреки упреците. Неуморна, тиха, всеотдайна, тя превръща живота и душата си в жив създ за Божественото Слово.

Соня МИТЕВА

ОТ АРХИВА

От личната библиотека на Учителя

от стр. 1

наличието на 34 броя книги на български и руски език, издавани след 1944 г., т.е. след заминаването на Учителя. Явно тези книги не са принадлежали на Учителя и не могат да бъдат част от Неговата лична библио-

тека, независимо, че между тях има и известен брой Негови беседи. Затова тези книги са описани в **отделен списък**.

Разгледахме внимателно и подробно книгите. Върху кожената подвързия на някои от тях имаше гравирани имена

и инициали. На други, върху корицата, на форзаца или на заглавната страница имаше инициали, лични подписи, печати за принадлежност или адрес и пощенско клеймо, а върху известен брой от тях дарителски надписи. Тези факти мо-

лямоформатната луксозна "Библия в картинахъ знаменитыхъ мастеровъ", Часть первая. Ветхий заветъ. 2 изд. С. Петербург, 1901. Тя е с 49 прекрасни черно-бели графични рисунки. Неотстъпват по качество и значимост старите енциклопедии, историята на света и другите ценни книги. За тяхното по-нататъшно правилно съхранение трябва да се положат специални грижи. Преди всичко всяка книга по отделно трябва да бъде изчеткана от прах и проветрена на въздух. След това някои трябва да бъдат спешно подлени и част от тях поставени в специални кутии. За това трябва да се погрижи цяла група от хора.

Разчитаме на отзивчивостта на братята и сестрите. Които желаят да помогнат, моля да ни потърсят в библиотеката на Общество Бяло братство – тел. 02/ 963-43-13 или на домашните телефони: Л. Димитрова – 02/ 77-86-53 и В. Драганова – 02/71-80-05.

Благодарим на брат Сава Стоянов за грижата и оказаното ни съдействие.

Людмила ДИМИТРОВА,
Величка ДРАГАНОВА

Какво се разбира днес под понятията „оригинално“ и „неоригинално“ Слово

от стр. 1

Интересно е да се знае на базата на какъв стенографски материал се издава в наши дни т.нар. "оригинално" Слово. И ако някой днес се съмнява в правилността на редакциите, направени от Паша Тодорова и одобрени от Учителя, как тогава се доверява на днешните издания на "оригиналното" Слово, след като не знае какъв е произхода на техните стенограми и дешифровки.

Трето, какво означава "оригинално", "автентично" Слово? Думата "оригинално" може да се употреби, ако има аудио записи на Словото. Но ние не разполагаме с такива. Оригинални можем да наречем и собственоръчно написаните от Учителя текстове. А това са писмата му, книгата "Наука и възпитание", която той е пожелал да бъде редактирана от Георги Радев, и статиите му, публикувани във вестниците "Всемирна летопис", "Родина" и "Окултен вестник". Тези оригинални текстове от Учителя се отличават с ясен, точен, изряден език и стил. Те са напълно съобразени със съвременните книжовни норми.

Стенографираното и дешифрирано Слово не може да бъде наречено оригинал-

но, защото поради самото си естество задължително носи белезите от намесата на стенографа и дешифрирацията. В този смисъл не може да се говори за оригинално и неоригинално Слово, а само за буквално разчетена стенограма.

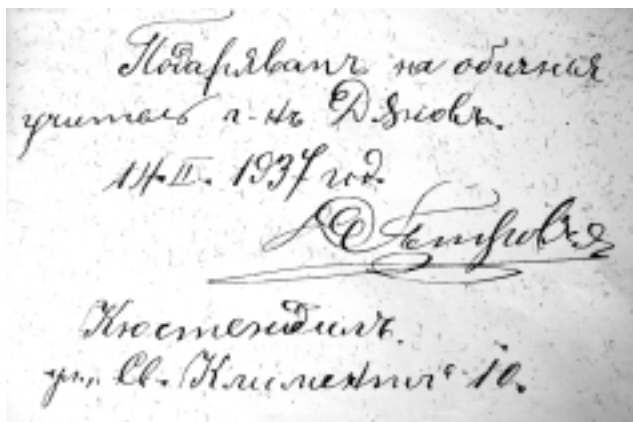
Четвърто, какво означава буквално разчетена стенограма? Една част от дешифрирките на стенограмите са направени след повече от двадесет години от записването на Словото, и то само от едната стенографка. При това положение нито стенограмата е пълна, нито дешифровката точна. Така пропуските от стенографските бележки и дешифровки (напълно естествени и оправдани) се приписват на Учителя. По този начин са се появили несъгласуваността на думите в изреченията, неправилния синтаксис, неясните изрази. Словото, публикувано по този начин, носи гръмкото и примамливо, но лъжливо име "автентично".

Може да се направят още много наблюдения по поставения тук проблем, но всеки сам ще трябва да избере на кого да се довери. И нека Истината да ни води!

Соня МИТЕВА

ОСТАНАЛИТЕ СА ИЗДАВАНИ ДО 1944 Г. МЕЖДУ ТЯХ ИМА:

Библии отпечатани между 1871-1925г. – 12 броя;
Сборник с "Жития на светиите списани на славянски език" (1908);
"История на света" 25 тома на английски език (1907);
Книги на чужди езици по медицина, хомеопатия, френология и др. подобни;
Речници, учебни пособия и енциклопедии на български и чужди езици;
Исторически книги като "Историята на българите" на К. Иречек (1886);
"Наръчник по природно лекуване и живеене" 3 тома на д-р П. Димков (1939);
"История на пластичните изкуствата" 12 тома на Николай Райнов (1931-1939);
"Библиотека Безсмъртни мисли" на велики личности 9 тома на издателя Светослав Славянски (1939-1940);
"История на цивилизацията" от Х. Т. Бокль (1894);
"Произходът на българите и..." от Ганчо Ценов (1910);
Книги от Л. Н. Толстой, В. Юго и от други световно известни автори;
Нотни издания, художествени албуми.

гат да помогнат в бъдеще да се установи по-точно принадлежността на книгите. Извън всяко съмнение, че са били притежани на Учителя Петър Дънов, са книгите с **Негов личен подпис**, инициали (ръкописни и гравирани), адрес и особено групата книги с **дарствен надпис за Учителя**.

Силно впечатление ни направиха прекрасните издания на Библиите. Особено интересна е го-

Радвайте се, че носите името човек, но гледайте да го оправдаете!

Откъс от интервю на Галина Герасимова с брат Илия Узунов от 1992 г.

100 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА БРАТ ИЛИЯ УЗУНОВ

Илия Узунов е роден на 5 ноември 1905 г. в село Беляково, Търновско. На 19 август 1919 година минава покрай салона на читалище *Надежда*, където са събрани много хора и решава да влезе. Слуша сказката на Учителя и накрая си казва: "Този човек не е от обикновените хора. Трябва да е някой пророк."

По-късно, като ученик във военноморското училище във Варна, се запознава с идеите на Братството и става вегетарианец.

1926 година отново случайно попада на лекция в салона на ул. Оборище 14.

От 1932 година живее на Изгрева и редовно посещава лекциите на Младежкия, Общия клас, Утринните слова, неделните беседи, екскурзиите и лагерите на Витоша и Рила. Има много лични разговори и опитности с Учителя.

Завършва електроинженерство, работи върху много изобретения и рационализации в областта на техниката.

Остава верен на идеите на Учителя до края на живота си. Завършва земния си път на 10 юли 1996 г., заобиколен от много приятели.

Учителя с брат Илия Узунов - вляво и брат Крум Въжаров - вдясно

Коя е най-важната ни задача днес?

Най-важната задача на човека е да добие своето безсмъртие, да събуди в себе си Божественото. Процесът на превръщане на човешкото в Божествено естество – това е смисълът на живота.

Учителя намира, че цялата сегашна епоха има за задача да определи понятието човек и да изучи неговите умствени способности. Това е задача и на културата, и на науката. Една от основните теми в беседите на учителя е изясняването на понятието човек, но допълнено със следното обяснение: "Когато аз ви говоря за човека, разбирам онзи човек, който Бог е създал." Сегашният човек, който ние виждаме, още не е истинският човек, истинският човек отсега нататък ще се прояви.

Кога ще познае човек себе си?

Сложно нещо е човекът! Учителя казваше: "Човекът е най-великото творение на нашата планета. Радвайте се, че носите името човек, но гледайте да го оправдаете!" Следователно, щом човек трябва да се научи да се радва на себе си, значи всичко, което търси, го носи в себе си. Да се радваш на себе си, значи да си намерил себе си. Има хора, които са разбрали същността и величието на човека, тъй както Природата го е създала, и виждат, че наистина човек заслужава поклон. Цялото учение на Учителя може да бъде сведено до две понятия – да ни разкрие красотата и величието на Природата около нас, и да събуди величието и красотата на душата вътре в нас.

Човек ще познае себе си тогава, когато по пътя на своето развитие или отъждествяване на себе си с околната среда, дойде до там да чувства, че целият свят около него е в самият него.

Един ден бяхме с Учителя при лозите, той се обърна към мене и каза: "Добре е сега да покопаем

лозето, за да дадем импулс на българския земеделски народ – и обясни по-нататък закона – за да се развива животът тук в градината, цветята и плодовете съществува една космична енергия. Тази космична енергия минава през нас и когато ние извършваме някаква работа, копаем и мислим за това, нашата дейност не е само за нас, тя е колективна, чрез нашите мисли ние предаваме желанието за работа и на други хора." Той обясни, че когато ние работим, помагаме на другите. Това правило можем да приложим във всички области на живота.

Задачата на Учителя?

Да, Учителя има строго определена задача. Той казва: "Човек е обезценил живота, всички хора са обезценили и своя живот, и живота на другите. Аз съм дошъл за да събудя нови свещени чувства за живота – да познаете себе си, да познаете и хората, и да имате правилни отношения към тях."

Най-важната задача е именно да се научиш да уважаваш и почиташ човека. Почит и уважение – две думи негови, които са начало на неговото учение. Да се научим да почитаме и уважаваме хората, това ще стане тогава, когато видим, че те крият в себе си едно Божествено естество.

Какъв е пътя на човешката душа?

Душата на човека не прекъсва своето съществуване. Има един момент, когато сетивно тя загубва възприятията на физическия свят, но в следващия – възприема другия свят, а именно вътрешния живот. Този преход от едното състояние в другото наричаме смърт. Но всъщност не е смърт, а преминане от една сфера на живот в друга сфера на живот. Учителя ни обясняваше кои са мъчнотиите на човешката душа, когато минава през тази фаза. Онези, които са работили повече духовно тук, са по-подготвени и по-лесно преминават. Този процес е сложен. В един разговор

Учителя ми каза: "Най-малко двадесет години човек трябва да изучава това изкуство." Аз реших да опитам – двадесет години дали ще живея – но да опитам. Направих опита и изясних за себе си въпроса така – човек от самото начало се готви за този процес на умиране, който плаши хората, но той не е толкова страшен. Всяко малко страдание, всяка малка обида, всичко това са опити за каляване на човека за процеса на умиране. Така човек цял живот трябва да се учи, да тренира, да не изживява толкова тежко страданията. По този начин той се подготвя да влезе в един друг свят, в една друга сфера. Душата завършва своето физическо състояние. Какво ѝ предстои по-нататък? Човек продължава своя духовен живот, според мислите и чувствата, които е имал на земята, с тях той продължава да работи т.е., каквото е работил духовно тук, това продължава да работи и нататък.

Паралелно с развитието на физическите сетива, се развиват и духовните сетива, духовните органи. С колкото по-високо културни въпроси се занимава човек, толкова пътят му ще бъде по-лек и по-широк. И затова, ние трябва да се готвим да облагородим сърцето си, да усъвършенстваме ума си и така със своето духовно тяло, да продължим работата си по-нататък. Така че човек още преживе знае какво ще прави и в какъв свят ще се намери.

Процесът по-нататък продължава с разширяване на съзнанието, т.е. човек включва все повече неща от околния свят и обогатява своя духовен живот. Този път е дълъг. Обикновеният човек някога ще завърши своята еволюция като стане Велик Космичен Човек, което включва цялата Вселена в себе си, или на религиозен език казано – да стане Син Божи. Тук завършва пътя на човешката еволюция.

Защо е Мирев Учител?

Нямаме никакво опре-

деление от него, но от наблюденията, от проучванията, които имам, съм извадил следния извод, който може да ни въведе в това понятие, без да го изяснява. Моят професор ми говори за теорията на Коперник, за хелиоцентризма. Обаче в разговора си, той предава това, което неговият професор му е говорил по тия въпроси, така стигахме до професора, който е слушал самия Коперник. Аз питам сега, добре де, а на Коперник кой му е говорил – звездите му говориха, значи кой е истинският учител? Звездите. Този последен професор, който днес на мен предава – той не е истинският, той е приемал от други, а

главният, основният Учител, е звездното небе. Нашият Учител е Мирев, защото зад този образ, който слушаме, ние виждаме всемирния живот – чрез него идва Миревият Учител. Това не е достойние на всички хора, но аз съм имал случаи, когато Учителя говори, не него, а Вселената да слушам.

Учителя сам ни е казал, че в света има само един Учител и той е Бог, Божественото естество в човека това е Миревият Учител в него – по този начин той приближава понятието Мирев Учител до нашето естество. Значи Божествената област в нас – това е Учителя – Миревият Учител. Той учи нисшия

свят.

От къде идва Учителя?

Учителя като физическо тяло, като човек, идва от Земята, обаче като Дух от къде идва, ние не знаем. Има някои негови загатвания, но това са далечните източници, откъдето Знанието идва, защото Знанието ние наричаме Учителя, а не тялото чрез което то се предава. Той веднъж при разговор се обърна към нас и каза: "Помнете, аз присъствам навсякъде"

– значи той е реализирал единството си с космическия свят и сега, във всеки един момент той е свързан с него. Следователно, пак на въпроса. От къде иде? Отвсякъде иде!

Бавен е процесът...

ИЗ ПОСЛЕДНИ СТРАНИЦИ ОТ МИЛКА ПЕРЕКЛИЕВА

Беше 19 декември 1944 година, намирахме се пред прага на зимата, а отдавна земята беше побеляла от сняг.

И този ден, както много други, се изкачих на Изгрева. Пътном срещнах брат Асен Арнаудов, който обезпокоен ми съобщил, че Учителя не е добре. Сутринта заключил горницата и слязъл в приемната си стая, която се намираше непосредствено до салона, спуснал завесите на прозорците и се уединил.

С бързи крачки се озовах пред приемната. Почуках. Отвори ми сестра Савка и уведоми Учителя за моето идване. Повикаха ме да вляза.

Учителя седеше на своя стол, вгълбен в себе си. Виждах го пред себе си, но почувствах, че е някъде много далече. В стаята беше тихо и цареше някаква тайнствена тишина, която говори за нещо, което не може да бъде предадено с думи.

Пристъпих през антрелото и спрях до вратата, като Го поздравих с вдигане на ръка. Учителя беше си притворил очите. С притаен дъх седнах на

стола до вратата и зачаках в мълчание. Минутите течаха бавно и се почувствах неудобно. Опитвах се да Го заговоря. Отговаряше ми кратко и съдържано. След няколко минути Той стана бавно и се отправи към прозореца. Вдигна завесата и посочи с ръка дворното място пред салона, зад лешниците, и промълви:

- Тук бях казал да се построи братска обща сграда със стаи за живеещи на братята и сестрите, със салон, библиотека, трапезария, а те какво направиха? Оградиха се с телове.

Леко въздъхна, седна отново на стола си и след малко добави:

- Това можяха, това направиха.

Учителя отново притвори очите си и потъна в мълчание. Може би тогава преминаваха през съзнанието Му годините от живота на Изгрева, разговори Му с братята и сестрите, съветите, които Той даваше, и добрите възможности. Много неща бяха реализирани, но още повече останаха неосъществени. Вероятно в мислите Си Той си даваше от-

чет за своята мисия на Земята. След продължителна пауза Той отрони думите: "Бавен е процесът". Не можах да разбера смисъла на казаното. Помислих, че става дума за процеса във връзка с народния съд, където бяха привлечени да отговарят за катастрофата във войната хора от двореца, министрите, народните представители и други лица.

Учителя отново си притваряше очите и потъваше в мълчание. Явно беше, че Той не спеше, а откъсвайки се от земния свят, се вгълбяваше в себе си, седейки свободно на стола.

Сестрите Савка и Василка шетаха, като си намираха работа в стаята.

- Ти защо не си на училище? - запита ме Учителя.

Отговорих Му, че имаме зимна ваканция и че съм свободна. Предложих си услугите да остана да помагам на двете сестри и да ги отменям.

- Може. - Отвърна Учителя и погледна часовника си. Беше четири и половина. Леко се здрачаваше. продължава на стр. 5

Световна активност на Оомото

/Из подготвяна за печат книга за връзката между Бялото Братство и Оомото в Япония/

Христо МАДЖАРОВ

Световна религиозна федерация

Въпреки преследванията, Онисабуро Дегучи организира Световна религиозна федерация (Пекин, 22.05.1925 г.). Той не твърди, "... че целият свят трябва да последва Оомото - това не е обединение. Религиите представят различно мислене и концепции, но от по-широка гледна точка, те имат една цел. Ако всички работят за нея, ще бъде обединен светът." Значи обединение на цели, а не - еднаквост на форми! При тази постановка представителите на Конфуцианството, Исляма, Тибетския Будизъм, Корейския Футен, Християнството, Таоизма и нова китайска религия се молят заедно. Следващата среща е в Кобе, Япония, с пратеници на Будизъм, Хиндуизъм, Зен.

Тази Федерация е от най-ранните световни обединения на всички религии.

Джинруи Айзенкай

Пак през 1925г., Онисабуро основава движение „Асоциация на Универсалната Любов и Братство“ (U.L.B.A.), за подготовка за Новата епоха.

„Хората по природа са братя и сестри. Но социалните условия станаха лоши, моралът - нисък, а сърцата на хората - твърди. Ако продължи така, бъдещето ще ни научи на много тежък урок. За да избегнем това, трябва:

„да спрем войната, насилието и егоизма;

да преминаем всички човешки бариери: раси, нации и вери;

да пробудим идеята за Всемирното Братство;

да строим нов свят на разбирание и Светлина.“

Духът на Джинруи Айзенкай (ULBA) означава да се обхване всичко в Универса с Божествена Любов. Отстоявайки тези принципи, ULBA работи за:

- Създаване на Междурелигиозно движение,
- Създаване на Световно Федеративно движение и

- Комуникиране с общ международен език - Есперанто.

Айзенкай провежда **Кампания за опазване достойнството на живота**. Тя настоява пред властите за **отмяна на смъртното наказание**. Противопоставя се активно на **трансплантацията на органи** от пациенти.

„Не одобряваме изваждане на вътрешен орган от пациент в мозъчна смърт. Мозъчната смърт не е смърт. Това е за нас легализирано убийство!“

Айзенкай **провежда Кампания и срещу генното моделиране**, изследванията в областта на **ембрионалните стволови клетки** и развитието на **технологии за клониране**. Отпечатват **картички** и изнасят **лекции** в цяла Япония, събрали са **871 571 подписа** срещу тези трансплантации и ги дали в Министерството на Обществено Благо състояние.

Днес ULBA има 600 клона с Центрове в Непал, Индия, Бразилия, Шри Ланка, Филипините, Нигерия, Хонг Конг... Айзенкай сътрудничи за обединение на света и върши хуманитарна работа, като построяване на безплатни здравни клиники в Индия и Непал, до програми за органично земеделие в Шри Ланка.

Джинруи Айзенкай осигурява стипендии на деца и помощи при бедствия, и войни; бедност, глад и болести.. Средствата се набират чрез улични дарения и различни програми, а членовете даряват спестена купа ориз.

Емблемът на ULBA е Пентаграм, който символизира Универса. Там са Земята, Слънцето и Луната, а звездата в центъра е човечеството. Емблемът показва благодарността носителю му за благослова на Небето и

Земята.

Как Европа научи за Оомото

Веднага след основаването на Джинруи Айзенкай, Онисабуро изпраща Когецу Нишимура в Женева на 17-ти Есперантски конгрес. Но властите в Киото не позволяват на ученик на Онисабуро да замине за Европа толкова скоро, след като той е предизвикал такива вълнения в Азия.

Нишимура има мисия от своя Учител и не се предава. Набързо става гражданин на Токио и минава всички процедури директно през МВР. Успява да получи паспорт само два дни преди отплаването на кораба от Кобе.

Като стъпва в Европа, той отприщва огромна енергия, заложена явно от Учителя му. След Женева, основава в Париж Европейски Айзенкай Център и издава месечно списание „Oomoto Internacia“, с тираж 5 000 бр. и читатели в над 40

ване на „Европейска Айзен Зала“. В-к „Братство“ публикува Съобщението и коментар.

„По инициатива на г-н Онисабуро Дегучи, Всемирното Човеколюбиво Общество готви постройка на Дом на Човеколюбието в средата на Европа. Той ще бъде величествен като съвременните модерни палати и ще струва около 1 млн. долара... ще притежава обща църква, зала за международни събрания, есперантска библиотека, музей, клуб, жилища за бедни посетители... Обръщаме се към всички хора, които желаят да дарят своите тухли за постройка на Дома...“

Почти веднага пристигат около 10 000 франка от над 20 страни. Влиятелни хора предлагат да служат доброволно в организационния комитет.

Оомото отделя около 30% от бюджета си за международната кампания, която става все по-успешна. Франкфуртски-

опасна за властта.

Конфликтът се развихря през 1935 г. Онисабуро е обвинен в **„заговор“** за сваляне на правителството на Хирохито. Повод за тази параноя са някои императорски украшения по дрехите му.

Като не може да въздейства ни с подкупи, ни със заплахи, властта обявява:

„Оомото трябва да бъде изтрито от лицето на Земята веднъж завинаги!“

На 8 декември, без предупреждение, главните квартири и храмове на Оомото са обградени от дузини автобуси с полицаи... Дъщерята на Онисабуро и съпругът ѝ са арестувани. „Къде е Дегучи?“ Разсънените вярвачи, нямащи идея какво става, отговаряли учтиво: „Оттук, оттук!“ - и ги извеждали през задната врата навън от комплекса. (На японски „дегучи“ означава „изход“.) Това било явно недоразумение, което при друг случай би било комично. Но сега заблудените полицаи се връщали побеснели обратно и ги арестували. Вдигали хората от леглата им и тарахували под тях за скрити оръжия.

Арестувани са над 3000 души, 16 от тях са починали от жестоките изтезания.

В изпълнение на правителствената директива „Оомото да се изкорени“, храмове, центрове и офиси в цяла Япония са взривени. Вестниците разпалват съгласувана помежду им кампания с измислени клевети и компромати.

В такава атмосфера започва процесът срещу Оомото. Онисабуро е обвинен в **нарушаване Закона за Мира; подривни дела и „Оскърбление на държавния глава“**. Процесът приключва с режисирани присъди за всички обвиняеми. Онисабуро

е с доживотна присъда, но само за **„Оскърбление на държавния глава“**, тъй като обвинението за подривни действия не е намерило база.

Реабилитация

Семейство Дегучи прекарва в затвора 6 години и 8 месеца...

При освобождаването им в 1942г., Онисабуро е на 71 години. Той се оттегля в Камеока. Там изчаква края на войната, пише поеми, рисува и моделира.

С края на войната в 1945 г., Вторият инцидент на Оомото приключва. Дворецът декларира пълната невинност на Оомото по обвиненията срещу него и му връща земите на двете главни квартири в Аябе и Камеока.

Езотеричните Школи от национално значение, като тези на Оомото и Бялото Братство, са отражение на цялостния живот на своите страни. Верен на тази роля на „огледало“ относно съдбата на Япония, фениксет на Оомото изгрива от пепелищата и започва работа по своето възстановяване.

Много приятели съветват Онисабуро да съди държавата за нанесени щети.

„Каква е ползата да предам на правосъдието властите за техните грешки? Защо да ги съдя за щети, които трябва да плати победеният народ?“

Той сътворява серия от брилянтно оцветени купи за чай. 30 год. покъсно, те ще активират Оомото към световни прояви, нещо немислимо преди войната.

През 1948г. Онисабуро Дегучи почива в мир в Камеока. Траурното шествие извървява пътя от 45 мили до Аябе. Следват:

„Същността на Оомото“; „Общи корени“, „Учението на Бялото Братство“...
Следва продължение

Онисабуро Дегучи

страни. Онисабуро му изпраща на помощ Хидео Отака. Помага и един млад **българин** – Шишиков. Те издават, пътуват, изнасят беседи и четат лекции на конференции.

Мисионерите на Оомото са канени на интервюта, големи периодичности и радиопредавания във Великобритания, Франция, Швеция и др. страни да разглеждат темата... Срещите им привличат депутати, преподаватели, културни дейци, свещеници... Създават се клонове по целия континент и се установява сътрудничество с други духовни организации, главно място между които заема Бялото Братство в България.

Дом на Човеколюбието през август 1929г. „Oomoto Internacia“ обявява решение за създа-

яване на университет иска публикации, дори в Киевския Музей в СССР е открита експозиция на Оомото...

Реакцията също се активизира. Католически свещеник предприема кампания срещу проекта. Скандалът е отново готов, този път в Европа. Дебелата **„70-год. история на Оомото“** описва трудностите за създаване на Новата култура:

„**Бялото Братство в България**, което е в тесни връзки с Оомото, е преследвано от Православната Църква...“

Второто покушение срещу Оомото

Така, до 30-те г. на 20 век, Онисабуро е с ок. 3 млн. последователи. Тези хора работят за мира и фашизираното управление на милитаризиращата се държава не може да разчита на тях. Така Оомото се явява

Емблемата на ULBA

Комисията по образование проведе среща на Карандила

На 29 и 30 октомври 2005 г. в местността Карандила в сливенския Балкан се състоя заседание на педагогическата комисия към ДО "Бяло Братство". В заседанието на комисията участваха около 40 братя и сестри от цялата страна, които имат отношение към реализирането на педагогическите идеи на Учителя. На срещата бяха разгледани следните две теми: *създаване на проект за училище и работата с деца през 2006 г.*

По първа точка се представиха някои от основните идеи за училище, които произхождат от Учението на Бялото Братство. Разгледа се съществуващата нормативна уредба на Министерството на образованието и науката. Някои братя и сестри споделиха своя педагогически опит и направиха предложения по проекта. За по-ползотворна работа участниците се разделиха на групи в следните направления: *Управление и ресурсно осигуряване с координатор бр. Андрей Грива, Детска градина и начално учи-*

лище с координатор с. Теодора Личева, Учители предметници с координатор с. Людмила Червенкова. Комисията взе решение да се изготви проект за училище с музикална насоченост. Към комисията се създаде банка ин-

ващия форум, който ще се проведе на 10-11 юни 2006 г. в град Велико Търново.

Във връзка с провеждането на тези две прояви за деца, комисията се обръща към братските групи да популяризират

кова и с. Здравка Бармова, които в съботната вечер изнесоха концерт с музика на Учителя. Домакините, братята и сестрите от гр. Сливен, с много желание и всеотдайност се грижеха за организирането на срещата и за нейното пълноценно провеждане. В края на срещата въпреки студеното време брат Петър от Сливен ни разведе по местата, където през 1920 година Учителя за първи път извежда своите ученици – 150 души от Сливен и Ямбол, на излет сред Природата. Лагерът се е намирал на 100 метра от мест-

ността Кушбунар. Това беше един чудесен завършек на срещата.

Братя и сестри, предстои една усилена работа изискваща обединение на силите на Братството за реализирането на една светла идея, а именно, доброто възпитание и образование на децата. Всички сте поканени за работа на Божията нива. Да бъде благословено делото на Бялото Братство на Земята.

формация, където се съхраняват различни предложения и разработки по проекта.

По втората тема с. Надя Табакова от гр. Пловдив представи опита на група учители, провели творческия форум за деца през 2005 г. Комисията реши в началото на месец април 2006 г. в град Баня, Пловдивско да се проведе няколкодневна среща за деца. Тази среща ще има за цел децата да се подготвят за след-

ващите и проучат нуждите от подобен вид дейности. Препоръчва се, братските групи да проведат регионални или градски форуми за деца. Следващото заседание на комисията ще се състои на 5-6 януари 2006 г.

За отбелязване е, че срещата на педагогическата комисия премина в конструктивен дух. За добрата атмосфера на срещата спомогна музиканти от Братството брат П. Цанов, с. С. Ореш-

Бавен е процесът...

от стр. 3

Слязох в София, за да се обадя на майка си, че ще остана на Изгрева няколко дни. Обадих се и с бурканче мед в ръка поех обратно пътя към Изгрева. Пристигнах, когато се беше стъмнило. Спрях се пред вратата на Учителя и не можех да си дам сметка, как съм отишла и съм се върнала. Като че ли всичко това бе станало мигновено.

В антрето на приемната имаше много обувки, от които се виждаше, че има много хора при Учителя. В стаята беше тихо. Зачаках и търсех удобен момент да вляза. Никой не излизаше. Когато мина девет часа, осмелих се и почуках. Отвори ми сестра Савка и аз тихо влязох в стаята. Оставих бурканчето мед на масата. Около Учителя бяха насядали братя и сестри: Боев, Стоименов, Кръстю и Методи.

- Сега е време всеки да отиде да спи - каза подчертано Учителя.

Разбрах, че тези думи се отнасяха за всички, включително и за мене. С няколко стъпки назад излязох сама. Всички други останаха в стаята.

Нощта прекарах при приятелката си Анка Иванова и дълго разговаряхме за необичайното състояние на Учите-

ля.

На следващата сутрин, сряда, беше ден за лекция на общия окултен клас, която започваше в 5 часа. С приятелката си решихме да не отиваме в клас, защото смятахме, че в това състояние Учителя няма да проведе лекцията си.

В седем часа бях пред приемната. Сестра Савка ми отвори и аз влязох.

- Милосърдната сестра идва със закъснение - с шеговит тон промълви полугласно.

Учителя повдигна очи, загледа се пред себе си и каза:

- Снощи дошли да ме пазят. Пазеха ме цяла нощ. Подканвах ги да отидат да спят, те стояха. Кого пазеха? А тази сутрин на беседа нямаше нито един от тях. Всички, които ме пазеха, спяха, но аз и днес бях на поста си... А те отсъстваха от беседа.

Една лека въздишка завърши изказването му. Почувствах се сконфузена и разбрах колко много Учителя държи за редовното посещение на лекциите. Спомних си, че в една от беседите си Той казваше, че присъстват същества от Невидимия свят по време на лекциите и беседите. Учителя държеше на точността и ритмичността на всяка

започната работа. След кратка пауза Учителя ме запита за часа.

- Седем и няколко минути - отвърнах.

- След малко ще изгрее Слънцето. - Позамисли се и добави: - Една от най-хубавите ми песни е "Изгрива Слънцето". В нея няма нищо излишно, което да се махне, нито може нещо да се добави. Да, една от най-сполучливите ми песни е песента за изгрива на Слънцето.

Какви ли още мисли минаваха през съзнанието на Учителя, та след малко добави многозначително: "Бавен е процесът".

Все още не можех да доловя истинския смисъл на тези думи. Стоях мълчаливо и гледах всеки Негов жест. Изразът на лицето му говореше за някакво дълбоко вглъбяване в себе си.

- Нивата е засята, жътвата приближава, а все още жътварите са малко.

Едва сега долових, че Учителя си дава сметка за онова, което е извършил на Земята и какво още предстои да се прави.

Ние, неговите ученици, винаги се стараехме да следим мисълта му и да проникнем в това, което говореше. Съдържа нието обаче на сегашния разговор в мълчание за

мене беше тъй многозначително.

Почувствах, че Учителя открихна леко стражничка от Своя мир и цяла се обърнах на слух, като седнах на малкото столче по-близо до Него.

- Още от първите години на моята работа на Земята имах неприятности и спънки, дори в 1918 година ме интернираха във Варна, като ме лишиха тогава от възможността да изнасям беседи. Но това, което Бог беше начертал, въпреки всичко аз изпълних. Тогава беше началото, но днес, когато работата е свършена, когато нивата е засята, никоя земна власт не може да попречи на добрия край на Божествения план. Това, което стана през 1918 година, няма да се повтори днес.

Настъпи дълга пауза. Стаята беше затоплена добре, но от вратата духаше. Предложих на Учителя да си постави краката на стол в хоризонтално положение.

- Няма нужда. Когато краката са в хоризонтално положение, духът се връща по-мъчно в тялото. - отговори Той.

Съгласих се с Него, въпреки че не можех да схвана точния смисъл на казаното...

Следва продължение...

ОСНОВНИТЕ УЧЕНИЯ НА ФРЕНОЛОГИЯТА

Статия от Учителя, публикувана в сп. *Родина година III, кн. 1, 1901 г.*

Френологията не твърди още, че е всецяло завършена наука. За сега дотолкова, доколкото е направила напредък, тя се състои главно от две части:

I. На система от физически факти и техните съответстващи умствени феномени.

II. На система от умствено-философски изводи и заключения, извлечени от тия факти и умствени проявления.

Главните й учения се свеждат към следващите няколко положения:

Първо: тя приема мозъка за орган или оръдие на ума, тъй както окото е орган на зрението или стомахът на храносмилането. Всяка черта на характера, всяка дарба, наклонност или чувство си има своя орган.

Изобщо вярва се и се приема сега от физиолозите, че интелектът стои в известна близка връзка с мозъка, и че когато

се случи да се повреди някоя част от този орган, оказва се много пъти и самият ум да се повлиява от самата повреда. Но на другата страна съществуват още съмнения дали мозъкът е тъй също седалище на усещанията, наклонностите и чувствата. Науката не може положително да се произнесе върху този

тъмен въпрос. Обаче френологията и върху тази точка се произнася положително като учи, че всяко чувство, всяко предразположение на вкуса или отвращение, на надеждата или страха, на Любовта или омразата си имат особени, определени места в мозъка, чрез които се проявяват, тъй както и умствените способности.

Второ: умът е групирован или направен от много способности (на брой близо около 40) и всяка една от тези способности си има свое отделно място в някоя част на мозъка, наречено нейн орган, посредством когото се проявява в даден случай. Способностите биват от разни степени според своето развитие. Някои са по-силни, някои по-слаби и от тази вътрешна разлика произлиза разнообразието в различните характери.

Трето: за силата на ума се съди според величината и качеството на мозъка. Колкото по-добре е развит и колкото е по-сложен и обемист, толкова неговата сила е по-голяма. Това правило важи и за самите способности, т.е. колкото по-голямо пространство в мозъка заема една способност, толкова по-силно ще се изявява. Това положение се доказва от факта, че когато се случи мозъкът да е намален в обема си и да е долен в качеството си, такова състояние винаги се придружава с

ниска умствена дейтелност.

Четвърто: способностите са няколко групи и всяка една от тези групи се представлява от органи – поместени заедно в мозъка, т.е. в близко съседство. Например, органите на интелекта са поместени в челото, в това място, което се нарича *предни лобове на мозъка*. Тези на обществените способности са в задната част на главата или в задните лобове на мозъка. Тези на страстите, апетита и себесъхранението са от страни на главата или т.н. *средни лобове на мозъка*. Тези, които изявяват стремление, гордост, властолюбие, са поместени в теменната част на главата. Най-после тези, които означават най-благородната част на душата като милосърдието, нравствеността и религията са поместени в коронната част на главата или в средата на мозъка, помежду задните и предните лобове.

Петото: първоначалните условия, които определят превъзходството и действащата сила на ума се обуславят от четири неща:

1. От количеството на мозъка

2. От качеството на мозъчните влакна

3. От относителната величина на частите на мозъка

4. От влиянието на тялото върху мозъка

Шесто: всяка способност може да се подобрява или разстройва, може да се усилва или отслабва. Всичко ще зависи от душевните предразположения в една или друга посока. Ако стремленията са добри и благородни, както способностите така и органите се подобряват и усилват и влизат в общата хармония, която е в съгласие със самата Природа. Ако стремленията са лоши и подбужденията са низки, то способностите и органите им се разстройват и отслабват и в такъв случай душевното разстройство, съсипването на нервната система е неизбежно.

Седмо: общото развитие на мозъка трябва да върви в пълно съгласие с умствените способности. Всяка сила в него трябва да действа в своите определени граници. Всичките душевни сили, които се проявяват посредством ума си имат своите добри предназначения, следователно подобрието на човешката природа или облагородяването на човешкия ум не подразбира унищожаването или разстройването на едни способности или създаването на други нови, на обработването на всяка една, тъй щото да хармонизира с Цялото и да произвежда приятни действия както отделно, така и дружно с обща деятелност на душевното стремление.

Свърши се една малка работа...

Портата е с размери 5 м. дължина и 4 м. височина; височина на едното крило е 3.30 м., а широчината му 1.68 м.

Навесът е с размери дължина 16 м., широчина 4 м. и височина 2.28 м. отпред и 4 м. откъм бетония зид

Любезни братя и сестри,

в няколко броя на вестника ви информирахме за работата в с. Арбанаси, защото това е най-големия братски обект за тази година. За неговата реализация на Общо събрание бяха гласувани 21 хиляди лева. За около 16 хиляди лева бяха изпълнени част от задачите, които си поставихме в началото. От 23 септември 2004 година до сега се проведеха 33 бригади, някои от които продължаваха до пет дни. Участие взеха братя и сестри от Варна, Враца, Габрово, Плевен, Пловдив, София, Търново и Шумен. Работа, протичаща понякога при жега, дъжд, силен и студен вятър, но винаги изпълнена с много Любов, в хармония, радост и вдъхновение.

Да благодарим на Бога, че чрез своите работници на Земята нива, се гради място, където ще прилагаме Учението на Учителя.

Прекара се ВиК инсталация - чист и мръсен канал.

В село Арбанаси няма канализация и се изкопа септична яма с размери 2.60м на 2.10м и дълбочина - 1.85м. От средата на дълбочината теренът е скала.

Астрологична прогноза за периода 22.11 - 31.12.2005

Слънцето навлиза в знака Стрелец на 22.11.2005 г. в 7.16 ч., което създава всяка година специални условия за духовно развитие. Това е така, защото през това време на годината Слънцето прави космически съвпад с ядрото на нашата Галактика, където е разположено Централното Слънце Алфиола – образувано не от атоми, а от звездни системи, организирани от свръхмасивна черна дупка. Слънцето преминава през галактичния екватор в периода 7.12.2005 г. – 4.01.2006 г. и се намира в максимална връзка с Алфиола в периода на Зимното слънцестоене и Коледа (21-25.12.2005). Това е изключителен момент за връзка с Христовия дух, който според Учителя е макрокосмически свързан с Алфиола и цялата Галактика въобще.

За да преживеем пълноценно Христовото раждане в нашите души е необходимо да трансформираме правилно редица

сложни енергийни процеси, които имат както вътрешно – духовно, така външно – космическо съответствие. През целия визиран период действа тау-квадрата (конфигурация от три планети, образуващи правоъгълен триъгълник в космоса) между Марс в Телец, Сатурн в Лъв и Юпитер в Скорпион, което показва, че ще има сложно изпитание за решаване в следните области: воля, духовни и социални отношения, кармически процеси. Това особено касае хората с важни космически фактори (Слънце, Луна, Асцендент, МЦ, струпване на планети и др.) в областта между 9°-13° на знаците Телец, Лъв, Скорпион. Тази сложна конфигурация е завибрирана допълнително от ред процеси:

♦ Луната съвпада с Марс на 11.12, със Сатурн на 19.12 и с Юпитер на 28-29.11 и 26-27.12 – допълнително усилване на космическата конфигурацията чрез душевно и емоционално съпреживяване;

♦ Луната допълва описа-

ната тау-квадратура до Голям квадрат, като едновременно с това съвпада с Нептун във Водолей на 6.12, което ще бъде един вид максимум на изпитанията, породени от тази сложна конфигурация, като особено внимание към възможни илюзии, заблуди и лъжи трябва да имат хората, имащи важни точки в централните области на Телец, Лъв, Скорпион и особено Водолей;

♦ Уран хармонизира Юпитер чрез тригон +/- 4 дни около 27.11, което ще спомогне за трансформирането на напрегнатите енергии чрез намесата на силите на Божествената Мъдрост и Ангелска интелигенция, като за целта се изисква съзнателно отношение, защото около същия период Слънцето прави квадратура с Уран;

♦ Слънцето, заедно с важната еволюционно-кармическа точка на Горния лунен възел насочва Голям тригон към Сатурн в периода 29.11е5.12, което означава, че Човешкият дух ще работи интензивно, за да трансформира кармическите процеси особено около 2-3.12;

♦ Луната съвпада с Уран в 8° Риби и хармонизира описаната тау-квадратура на 8.12, като това може да се прояви в нас чрез вътрешна и естествена помощ, дошла по интуитивен начин, за решаване на възникнали противоречия;

♦ Космически

ще има благоприятно хармонизиране на визираната ситуация около 25.11, 30.11, 4-6.12, 10.12, 24.12 и 28.12, когато редица планети правят творчески и хармонични аспекти помежду си.

Важен период ще има около новолунието на 1.12, когато съвпадналите Слънце и Луна в началото на Стрелец правят квадратура към Уран в Риби. Това е напрегнат период от време, който изисква приложение на добродетелите: будност, спокойствие, вътрешен мир и владение на съзнанието. Ученикът трябва да наблюдава от висините на своя Дух мотивите, мислите, чувствата, желанията и емоциите, които протичат на плоскостта на неговото съзнание и да ги филтрира внимателно – да допуска и реализира в себе си Божествените импулси и да отстранява и отпраща дисхармоничните влияния. Така той укрепва в Пътя на Ученичеството и се научава да бъде космически съзнателен.

В периода 14-15.12. Слънцето съвпада с Плутон в 25° на Стрелец, като към този аспект се добавят хармонични и фини влияния, идващи от Уран и Нептун, като заедно с това Слънцето получава подкрепящ аспект от съвпада между Долния лунен възел (еволюционно-кармическа точка, показваща силите натрупани в миналото) и енергийно-кармическия

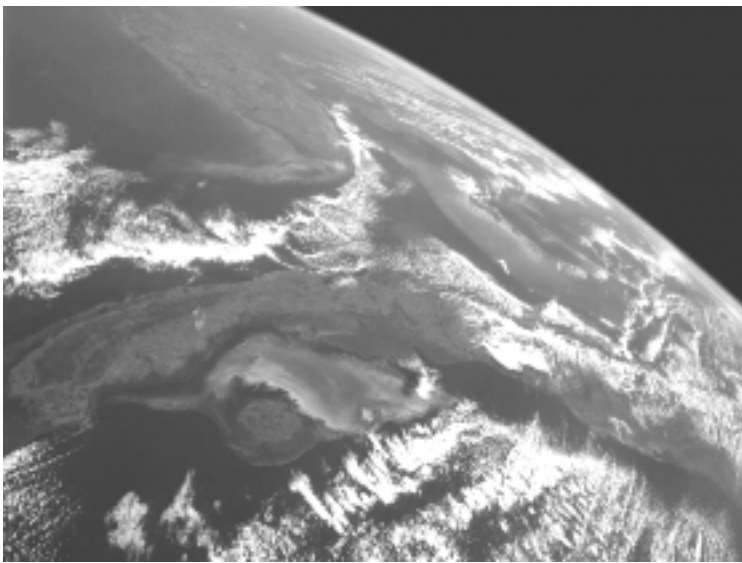
фактор Селена. Всичко това може да бъде интерпретирано като ситуация, в която съзнателната към космическите процеси душа може да възприеме благоприятните плодове от минали правилни кармически действия и заедно с това да придобие необходимата духовна храна за развитие на висшите центрове в нашето съзнание. Важно, именно в тези дни, е да се усвоят съзнателно тези енергии, защото в последната 1/3 от деня на 15.12, и после през 16, 17 и 18.12 Луната създава опозиция към съвпада на Плутон и Слънцето, опозиция към съвпада на Венера и Хирон в първия градус на Водолей, както и някои други напрегнати аспекти. Това ще означава, че придобитите висши енергии трябва съзнателно да бъдат опазвани от разрушителното въздействие на висшите емоции.

С подобна разумна стратегия трябва да се работи и през периода 19-20.12. Първо към продължаващото действие на фините аспекти към съвпада

на Слънцето и Плутон, идващи от Уран и Нептун, се добавя хармоничното действие на Големия тригон, образуван от Меркурий, Горен лунен възел, и Сатурн, съвпаднал с Луната, което ще означава, че чрез словото и ума може да се работи за подобряване на кармическите дадености и процеси, под висшето благословение на Духа. Но придобитото трябва да се опазва и съхранява правилно, защото на 21.12 Луната, Меркурий и Уран правят друга една тау-квадратура, която може да донесе умствено напрежение и дисхармония.

В последните дни на декември Луната, Меркурий и Плутон съвпадат на фона на ядрото на нашата Галактика, което се проектира в последните градуси на знака Стрелец. Това ще създаде още веднъж условия, но този път чрез съзнателна умствено-душевна работа, да се усвоят висши окултни сили, идващи от Могъщото централно слънце Алфиола.

Филип Филипов

Учителя - за храненето

Помнете: бъдещето на човека се определя от храната, която употребява. Колкото по-чиста и по-здоровословна храна употребява, толкова по-велико и по-светло бъдеще си приготвя той. Ето защо, за да се очисти храната от отровите, които идат от земята от една страна, а от друга страна - и от самите животни, храната трябва да се пречисти. Никакъв физически или психически начин не е в състояние да пречисти храната от психическите отрови, освен мислите и чувствата на човека. Най-много психически отрови се съдържат в месната храна. Страхът и отвращението, което животните изпитват, когато ги колят, внасят в организма отрови. Като употребяват месото, хората възприемат тези отрови и се разстройват. Тази е причината за заболяването на хората от неврастения. Голямо е желанието на животните за живот. Засега най-чиста и хигиенична храна е растителната. Ще дойде ден, когато и растенията, в стремежа да запазят живота си, ще започнат да от-

делят от себе си отрови, с които ще пакостят на хората. И днес има растения, които отделят вещества, вредни за човешкия организъм. Хората употребяват тия отрови в малки количества - като лекарства. "Делата Божий", 1940 г., стр. 148

При сегашните условия на живота за предпочитане е човек да бъде вегетарианец. Месната храна внася в живота на човека отрицателни елементи, с които той мъчно се справя. Те се отразяват вредно върху физическия и психическия живот. За нисшите животни месната храна е необходима, но за един по-висок живот, какъвто е човешкият, месната храна е вредна. Тя спира човека в процеса на неговата еволюция. С каквато храна се храни човек, такива елементи внася в кръвта си. Нечисто е месото на сегашните млекопитаещи, с които човек се храни. Като знае това, той трябва да пази чистотата на своята кръв, защото от нея зависи здравето, от нея зависи и психическото му състояние. "Божият глас", 1940 г., стр. 242

Из личен архив на д-р Жеков

Любовта трябва да влезе, за да уравни ума и сърцето. И Божествената мисъл трябва да дойде. Примери за състояния, които показват, че няма хармония между ума и сърцето – неразположение, дразнене, обезсърчение, страх, безпокойство, тревога, недоволство, омраза и др. Тогава става нарушение на функциите на дишането, кръвообращението, храносмилането и функциите на черния дроб.

1. Ако имате разстроен черен дроб, ще изяждате по 2 лимона на ден и ще пиете сутрин, обед и вечер по литър и половина гореща вода.

2. За разстроен черен дроб се препоръчва да се обградите със зелени цветя.

3. Яжте повече сирене, но да е изкиснато, да не е солено.

4. При увеличен черен дроб пийте отвара от цикория. Вземете цялото растение: корен, стъбло, листа. Причината за хремата е слабото дишане. Който заболее от хрема, той трябва да знае, че в дишането му има някакво отклонение - дишането не е ритмично, вследствие на което не се приема достатъчно въздух.

При хрема

1. Сутринта, стоплете малко вода, сложете в нея сол и смъркнете няколко пъти от солената вода. След 2-3 дена, хремата ви ще мине. Солената вода пречат-

ства за размножаването на микробите, които причиняват хремата.

2. Изпийте 2-3 чаши гореща вода да се изпотите и след това се преоблечете.

3. По една чашка кафе на ден.

4. Яжте суров праз, като най-витаминозните му части са външните зелени листа.

Всички болести в света като ревматизъм, ишиас, главоболие и ред други, са резултат на подпушване в чувствата. Дайте ход на Любовта. Не я подпушвайте, не я спирайте.

При главоболие

1. Когато ви боли главата или очите, сложете на слепоочията си прясно приготвен топъл квас. Първо намажете мястото с малко зехтин и след това наложете кваса. Според степента на болката можете да го държите на слепоочията си от 10 до 14 часа, и от 3 до 5 пъти седмично.

2. Изпийте 3 чаши гореща вода на малки глътки. След това вземете очистително. Като освободите стомаха си, направете една топла баня и си легнете. В банята ще стоите малко.

3. Вземете 1 шепя ягодови листа, сложете ги да киснат във вряла вода 5 мин. Тази вода да се пие от болния.

СРЕЩА С ЧИТАТЕЛЯ

ОТВОРЕНО ПИСМО

Казвам се Иван Станчев Вържаров. Родом съм от с. Любенова махала, околия Нова Загора. Роден съм на 12 януари 1912 година.

Бих искал да разкажа на нашите читатели как правихме броеници от хляб. Това се случи, когато бях на 10-12 години. Брат ми е с пет години по-голям от мен. Заедно с негов другар се запознали с младеж от село Дълбоки, Старозагорско. Този младеж лежал в затвора заради комунистическите си убеждения. Понякога той идвал и в Любенова махала. Веднъж нау-

чил брат ми как се правят броеници от хляб. Аз и мой връстник се научихме да ги правим от брат ми и неговия другар.

Решихме един ден и ние да ги направим. Когато започнахме да мачкаме хляба, почувствах силен удар в сърцето и спрях да го мачкам. Казах на моя приятел, че се отказвам от тази работа и причината за това. Той ми отговори, че също го е почувствал и той.

Затова искам да кажа на нашите читатели да не си играят с хляба като нас, защото той е нещо свещено, той поддържа живота.

ОЧАКВАМЕ ВАШИТЕ ВЕГИТАРИАНСКИ РЕЦЕПТИ НА АДРЕС:

Габрово, 5300, ул. "Прохлада" 11, ап. 13 и на e-mail: elmazova@mail.bg

Из личен архив на д-р Жеков

ТАРХАНА

Продукти: тарханово – вид копър; 3 кг. червени чушки; 2 кг. домати; 3-4 глави лук; 1 кг. моркови; ябълки, дюли, круши; червен и чер пипер; квас (най-добре от стара тархана); брашно.

Заготовка: Всички зеленчуци и плодове се варят в тенджера до омекване. Прекарват се през гевгир и от сока (близо 1 литър) и кваса се замесва тесто. Ако сокът е повече, може да се завари до вакумиране. Остава се 24 часа да почине, след което се прибавя брашно и отново се меси. Престоява 2-3 дни. Третият път се омесва твърдо тес-

то. Има няколко начина за съхранение: тестото се поставя в буркани до половината, тъй като набъбва и се оставя в хладилника. Другият начин е да се постави в найлонови торбички във фризе-ра, а може и да се изсуши.

Приготвяне: Вземат се 2-3 супени лъжици от тарханата (на човек по лъжица), размиват се с малко вода и се прибавят към подсолена вряща вода. Ври около 5 минути при непрекъснато бъркане. В купички се надробява хляб, сирене и масло. Залива се с готовия сок. **Добър апетит ви пожелава сестра Минка от Нова Загора**

ЖИВА НАУКА

Има идеи, които са вечни

КУНДЪЗЪ КОНФУЦИЙ (ок. 551-479 г. пр. Хр.) - древнокитайски просветител, философ и педагог:

"Следвайте неотменно вегетарианството и се пазете да не отнемате живот." (Из книгата "365 основателни причини да бъдете вегетарианец".)

ЛУЦИЙ АНЕЙ СЕНЕКА (ок. 4 г. пр. Хр. - 65 г. сл. Хр.) - знаменит философ, живял в Рим по времето на апостол Павел и станал жертва на Нероновата ненаситна жестокост:

"Растителните храни са достатъчна храна за стомаха, в който сега ние натъпкваме скъпи същества."

"Категорично реших да не ям плът на умряло животно и накрая на първата година въздържанието ми се превърна не само в навик, а и в приятно занимание." (Из книгата "365 основателни причини да бъдете вегетарианец".)

Граф ЛЕВ НИКОЛАЕВИЧ ТОЛСТОЙ (1828-1910)

- най-известният руски писател и драматик, мислител. Признат за един от най-великите писатели на всички времена. Създател на религиозно-философско учение (толстоизъм) за непротивене на злото с насилство:

"Човек може да бъде здрав и без да убива живот-

ни за храна. Затова, ако яде месо, той взема участие в отнемане на живот, за да задоволи своя апетит."

"Ако някой истински и сериозно иска да направи живота си по-добър, първото нещо, от което той би се отказал, ще бъде употребата на плътта на животните за храна, понеже това е неморално и включва извършването на действие - убийство, което е несъвместимо с моралното чувство."

НИЙЛ БЪРНАРД - Президент на лекарския комитет за отговорна медицина (САЩ):

"Месодобивната индустрия е довела до повече смъртни случаи на американци, отколкото всички войни на този век, всички природни бедствия и всички автомобилни катастрофи, събрани заедно. Ако месото е твоята идея за "храна за истински хора", по-добре е да живееш наистина близо до много добра болница."

ШАНАЯ ТУЕЙН (Eileen "Shania" Twain, 1965) - поп певица:

"Аз обичам да готвя. Много здравословна храна... Не употребявам нищо, което е трябвало да умре... Аз не ям месо, риба или яйца. Никога не съм била голяма месоядка. Но сега имам повече енергия."

ЗНАЕТЕ ЛИ, ЧЕ...

Думата вегетарианство произхожда не от английската дума vegetables (зеленчуци), а от латинските думи vegetus (означава здрав, читав, свеж, жизнен) и vegetare в смисъл на "съживявам".

Първоначалният смисъл на думата означава не само една растително-млечна диета, но също така подходящи идейни и нравствени възгледи и поведение, които дават великопено психическо и физическо здраве. "Ното vegetus" означава човек, който се намира в прекрасно физическо и психическо здраве.

Тропическите гори, които са основен източник на кислород за нашата планета, са наречени белите дробове на планетата. От 1945 г. до 1985 г. тези гори са намалели по целия свят с почти 50%.

За производството на един единствен хамбургер 4-5 кв. метра тропическа гора се изсича и превръща в пасищна и земеделска земя. Тази земя обаче скоро се изтощава и отново се изсича гора за нови пасища за добитък, чието месо отива в богатите страни.

В съвременните индустриални страни производството на месо и по друг начин уврежда силно Природата. През ХХ век в икономически по-развитите страни силно нараства консумацията на месо и съответно се отглеждат повече животни за клане. А това води до голямо замърсяване на околната среда. Оборите и клиниците използват и замърсяват огромни количества вода, която попада във водоемите и е основна причина за замърсяването на реките, езерата и моретата.

Повече за вегетарианството и неговите идеи в интернет на адрес: <http://vegetarianstvoto.hit.bg>

Правила за живота

Дадени от Учителя на с. Паша Тодорова на 2.02.1917 г.

Никога не излизай въвн от границите на възможното.

Не искай за себе си нищо за другите това, което не знаеш дали ще е полезно или вредно.

Не настоявай на това, което веднъж ти е отказано. Откъде знаеш може би в него е скрито твоето добро.

Никога и никъде не упорствай против Истината.

Никога и никъде не се колебай против Добротелта.

От човек двуличен се пази. От упорит, твърдоглав, горделив, тщеславен стой настрана.

Първите си впечатления, първите съвети на твоя ангел-хранител пази.

Това, което ти кажеш за другите, дръж го за истинско мерило.

От първия глас на съвестта не се дели. Не работи против собствената природа на твоя дух, защото ще пострадаш. Вълк овца да правиш не се труди, защото е въвн от границите на твоите възможности. Овца в устата на вълк не давай.

Не изменяй убежденията си за хубавия изглед на нещата, защото в тях се

крие змийска отрова.

Когато ти говори някой за Любов, питай го какво иска – дали кожата ти или душата ти. Ако се оправдава, помни, че и двете ще завлече.

Правило в живота си дръж, че всеки, който се старае да се оправдае е виноват, защото правият в сърцето си няма нужда от подобна защита.

Всеки, който се маже, знай, че иска да те подкопава, а всеки, който казва, че е повече от това, което виждаш, знай, че иска да те възсяда. Всеки, който се вдига повече от тебе, знай, че мисли да те управлява.

На превзет човек съвет не давай! На хитър услуга не прави, а на зъл дума не казвай. Знай, че качества на нещата винаги си ос-

тават такива, каквито са.

Зло на добро не можеш да го преобърнеш, но може да го заместиш, затова в борбата си с него не мисли, че ще го унищожиш, защото е невъзможно.

Свободен, ако искаш да си, в Добротелта стой. Тя ще ти е щит неразрушим. В нейната крепост винаги ще си защитен.

ВАЖНО СЪОБЩЕНИЕ

ЛЮБЕЗНИ БРАТЯ И СЕСТРИ,

Екипът на официалния интернет сайт на Общество Бяло Братство

www.BeinsaDouno.org ви моли за съдействие по намирането на различни преводи на Словото на Учителя. Имаме информация, че много братя и сестри още по времето на Учителя са правили преводи на беседи и лекции към английски, френски, немски, испански, руски, италиански, гръцки и други езици, като тази традиция е продължена и доразвита от техни съмишленици по време на комунистическия режим и след него. Част от тези преводи са останали в България, а друга част са били разпространени по всевъзможни начини в чужбина. Братският съвет взе решение да се направят всички възможно тези преводи да бъдат намерени и съхранени по най-ефективния и бърз начин, като едновременно с това бъдат предоставени за свободно ползване на всички братя и сестри в чужбина. За целта всеки, който има налични такива преводни ръкописи или има информация за тяхното съществуване, нека се свърже с Филип Филипов от братската комисия по информационни въпроси и връзки с обществеността на GSM:

0897847650 или електронна поща: webmaster@BeinsaDouno.org

. Планира се намерените преводи да бъдат набрани, коригирани и редактирани от професионалисти филолози, и след това публикувани в официалния братски сайт и ако има възможност издадени от Издателство Бяло Братство. Повече информация по тази тема можете да намерите на адрес:

www.BeinsaDouno.org/in_bg_trans.htm, където е предоставена обобщена информация по наличните преводи до момента. Намирането на съществуващи преводи към даден език е от изключително значение и поради друга причина. В момента тече Инициативата по превеждането на Словото на Учителя на няколко езика чрез успоредна и организирана работа на няколко преводачески екипа, като се прави всичко възможно да се избягва излишна двойна работа. Ето защо организатори на тази инициатива ви молят за съдействие в името на разпространението на Словото на Учителя по цялата планета. Жадните души чакат!

Братски съвет

Организация и координация - Ивелина ЕЛМАЗОВА
Набор и коректор: Християна ЙОРДАНОВА
Предпечат: Евгени ИВАНОВ

За контакти: 066/54298, 0888228720;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: elmazova@mail.bg

цена: 0,30 лв.

Юбилеен духовно-научен симпозиум

**2 СЕПТЕМВРИ 2006
ВАРНА**

100 ГОДИНИ ВАРНЕНСКИ СЪБОРИ
НА СИНАРХИЧЕСКАТА ВЕРИГА НА БЯЛОТО
БРАТСТВО

70 ГОДИНИ ЖЕРТВЕНА МИСТЕРИЯ
НА УЧИТЕЛЯ БЕИНСА ДУНО

Теми на симпозиума:

◆ Духовни и исторически аспекти на варненските събори на Синархическата верига – 1906-1909 г.

◆ Същност и мисия на жертвената мистерия на Учителя Беинса Дуно от 1936 г.

◆ Езотерично-християнски синтез в интерпретацията на варненските събори и жертвената мистерия на Учителя.

Форми на участие:

- ◆ научно съобщение
- ◆ обзорен доклад

Заявка за участие: кратко резюме (анотация) на съобщението и/или доклада (в писмен или електронен вид, съдържащо точен пощенски и/или електронен адрес)

Краен срок за изпращане на заявка: 31 май 2006 г.

Очаквана програма и оферта за настаняване: 1 юли 2006 г.

Адрес за кореспонденция
Димитър Калев, 9002 Варна, бул. Цар Освободител 49 А, ап. 43
тел: (+359 52) 639 639; e-mail: kalevi@mnet.bg

Организационен комитет
Димитър Калев, Соня Митева, Христо Маджаров, Филип Филипов и Андрей Грива

ТОЙ РЕЧЕ

Те бяха само трима, те бяха малцина, но Той ги поведе и рече:
„Ще станат мнозина и хиляди, ще станат след време безброй!“

Минаваха дни и години; растеше веригата светла от будни души. Растеше и пълеше бавно по стръмния път, път верен, единствен и чист, че Той го избра.

Той мина безшумно низ друмища земни, остави дълбока бразда. Изгря като Слънце, призва към живот избраните свои чада.

Години Той буди, години Той ся в човешката нива най-чисти зърна, преса и раздрусва световната Мъдрост с безпримерна смелост и дух.

Той носеше още и лира в душата, най-дивната песен на нея изпя, сред бури и мрак и вековни заблуди за мирова обич Той пя.

Днес хиляди вече след Него вървят по стъпките верни и святи, днес в хиляди вече звучат и растат и песен, и мъдри слова. Той рече – и Словото стана съдба!

ВЪТРЕШНА СВЕТИНА

Пламъче, трепти да не угаснеш!
Бурно духат силни ветрове!
Трябва с тебе, светлинка, да стигна сините, далечни върхове.

С двете си ръце заслон ти правя, тъмна би била без теб нощта.
Пламъче, ти може би си малко, но подхранваш в мене смелостта.

Пламъче, ще се превърнеш, вярвам, в ярък пламък, лумнал нависоко.
С теб тогава ще оглеждам всичко, що е скрито в мене надълбоко.

СТОЯНКА ИЛИЕВА, София

Живей във мен!

Благодаря ти, Боже, че си в мен, че правиш ме щастлива и с всеки минал ден се радвам, че съм жива.

Знам с Тебе сме едно...
Тъй неусетно сме се спели със всяка мисъл за Добро, която в другите сме вплели.

В мен расне Твоята Любов и се усмива милостиво.
Светът се ражда бял и нов и всичко е така красиво!

Усещам се добра и чиста, измита със сълзи на радост, родена в синевата ти лъчица, откърмена с неземна сладост.

Животът ми е прост и лесен, щом посвещавам го на Бога...
Във свят възвишен и чудесен ликувам аз до изнемога!

И моля се, изпълнена с копнеж, все тъй да бъде нощ и ден:
"Искам не да ми дадеш, а просто да живееш в мен!"

Евгения Иванова, София

НАЙ-ХУБАВИЯТ ДЕН

Най-хубавият ден? Днешният.
Най-голямата спънка? Страхът.
Най-лесното нещо? Да се заблудиш.
Най-голямата грешка? Да паднеш духом.
Коренът на всички злини? Егоизмът.
Най-хубавото развлечение? Работата.
Най-добрите учители? Децата.
Най-първа необходимост? Общуването.
Най-голямото щастие? Да си полезен на другите.
Най-голямата тайна? Смъртта.
Най-неприятният недостатък? Лошото настроение.
Най-опасният човек? Лъжецът.
Най-коварното чувство? Ненавистта.
Най-красивият подарък? Прощката.
Най-необходимото? Домашното огнище.
Най-краткият път? Правилният.
Най-приятното усещане? Вътрешният мир.
Най-добрата защита? Усмивката.
Най-голямото удовлетворение? Изпълненият дълг.
Най-мощната сила? Вярата.
Най-стимулиращият дар? Надеждата.
Единствената реалност? Любовта.

Майка Тереза